

ALDRIG MERE KRIG stiftet 17. oktober 1926. Dansk sektion af WAR RESISTERS INTERNATIONAL

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds- og
Konfliktløsning

I dette nummer

- Julemandens kane får militær eskorte.....2
Julefred i ingenmandsland.....2
Svensk julekalender mod krig.....2
Generation Krig
af Henning Sørensen.....3
Lad os rejse et monument
af Carsten Holm, Malling.....3
Min far og Peaceboat
af Peter Henning.....4
Efterlysning: En ambitiøs sikkerhedspolitik
af Frants Villadsen, Hasse og Tom.....5
Fredsministerium på Peacewalk
af Bo Richardt.....6
Konfliktløsning eller krigsaktivisme
af Tue Magnussen fra RIKO.....7
Ingen militær indblanding i Mali!
af Århus mod Krig og Terror.....8
Ny minister – fredeligt fokus på arktis?.....8
Nelson Mandela stod for grænseløs forsoning
af Tom Vilmer Paamand.....9
PAXmusik: Mine sange om fred
af Poul Pedersen.....10

Pacifistisk julegave

Medlemspris kun 180 kr.
inklusive porto

JULEMANDENS KANE FÅR MILITÆR ESKORTE

I en årrække har Julemandens kane kunnet følges på sin tur gennem USA som en julespøg fra NORAD, der overvåger flytrafikken og varsler mod eventuelle trusler. I år bliver historien udbygget med en række militære tilføjelser, hvor kane bliver modtaget af kampfly. Sammenblandingen af krig og leg skal lære børnene om NORADS rigtige mission. NORAD er et levn fra Den Kolde Krig, og dets hovedkvarter er anbragt dybt inde i et bjerg for at være klar til den store atomkrig.

NoradSanta.org

Tom

GRATIS DIGITAL JULEGAVE FRA FORTIDEN

Det Kongelige Bibliotek tilbyder at indscanne alle bøger fra før år 1900, og det har givet os alle fri adgang til fx "Julebog for Fredsvenner", udgivet af Dansk Fredsforening i 1892. I indledningen beklages meget aktuelt, at krig og sabelraslen får for megen omtale, mens resultaterne af fredelig konfliktløsning ikke får samme opmærksomhed:

... Bestræbelserne for at forebygge Krig ved Voldgift gaa deres stilfærdige Gang. Blandt de Sager, der for Tiden ere forelagte Voldgiftsretter til Afgørelse, kunne nævnes Striden mellem Storbritannien og de Forenede Stater om Sælfiskeriet i Beringsstrædet, Striden mellem Storbritannien og Frankrig om Hummerfiskeriet ud for Newfoundland og Striden mellem Storbritannien og Portugal vedrørende deres Magtomraade i Afrika.

Disse Stridigheder have været Genstand for Omtale og Opmærksomhed, saa længe de truede med Forviklinger mellem Staterne. Den engelsk-portugisiske Strid vakte saaledes i sin Tid megen Uro og adskillig Vaabenraslen ogsaa i danske Blade. Nu er det blevet stille om disse Sager. Og naar en Gang en Notits løber gennem Bladene om, at en Voldgiftsdom er afsagt, da vil det være glemt, at den paagældende Sag nogensinde har indeholdt nogen Krigsfare. ...

Denne julegave ligger nu og fremover frit til alle på linket:

KB.dk/e-mat/dod/130020101734.pdf

JULEFRED I INGENMANDSLAND

Under Den Første Verdenskrig stoppede de langstrakte kamphandlinger for en stund, da mange engelske og tyske soldater spontant fejrede jul sammen. Millioner af unge mænd var sendt til i en fastlåst krig gennem Europa, og de menige soldater lavede ofte kortvarige alliancer på tværs af skyttegravene. I julen 1914 nedlagde omkring 100.000 soldater våbnene, sang julesange og gav hinanden gaver på tværs af fronten. Generalerne udsendte ordrer om dødsstraf for fraternisering, og krigen fortsatte frem til 1918.

Tom

ChristmasTruce.co.uk/article.html

[Youtube.com/watch?v=ibdJnbGro8](https://www.youtube.com/watch?v=ibdJnbGro8)

SVENSK JULEKALENDER MOD KRIG

I seriens fireogtyve afsnit vandrer to aktivister rundt i Stockholm på jagt efter stjålne skattepenge. De kæmper med modvillige magthavere og får hjælp fra kloge rådgivere. Under rejsen indser de, at staden er fuld af mytologiske væsener. Turen vil føre dem helt ind i dragens hule - våbenselskabet Saabs hovedkvarter i Alvik. "Drakspår, trollsvansar och tomteluvor" [Dragespor, troldehaler og nissehuer] er på klingende svensk. Denne meget professionelt udseende videoserie er skabt af svenske fredsaktivister fra netværket Ofog. Netværket er mest kendt for sin meget aktive nedrustning af våben, der ofte har sendt dem i fængsel. I julekalenderen vil de tage fra dem, der profiterer på krig, og give til de trængende - samt afsløre den svenske våbenlobby. Alle de gamle kalender-afsnit kan åbnes på nettet.

Tom

Ofog.org/Julkalender

NYE AMERIKANSKE ATOMBATALJONER TIL EUROPA

Forsynet med nye fjernstyrede mordapparater

SEKS bataljoner, udrustet med fjernstyrede projektiler, vil i begyndelsen af det nye år blive sendt til Europa som en forstærkning af Vesteuropas forsvar, medfører den amerikanske hærs øverste ledelse.

Bataljonerne vil være udrustet med raketter, der er i stand til at medføre atomeksplosive stoffer med maal, der ligger mere end 50 kilometer borte.

Vesteuropas atomforsvar vil med disse seks bataljoner blive forøget i væsentlig grad. I forvejen er der i Vesteuropa stationeret en bataljon af samme art, som de seks nye. Desuden seks bataljoner, udstyret med atomartilleri, og endelig flere atomrakethatterier af typen „Honest John“. Alle former for atomvåben-udskydningsapparatur er i stand til ogsaa at operere med almindelige projektiler og granater.

De seks bataljoner, hvis fjernstyrede raketter er kendt under navnet „corporals“, er nu stationeret i den amerikanske hærs center for fjernstyrede

Da polit fra De selv sigt nu s delat form dets tsade

HVORDAN MAN OVERVINDER

Tidens Frygt

JEHOVAS VIDNER

Ekstra Bladets artikel om truslen fra Fjernstyrede Mordapparater og annoncen om at Overvinde Tidens Frygt var omhyggeligt anbragt sammen Lillejuleaften 1958.

GENERATION KRIG

Af Henning Sørensen

I TV-serien "Generation Krig" fulgte vi nogle unge mænd, der har valgt at melde sig til krigsdeltagelse i Afghanistan. To af dem er vokset op hos enlige mødre. Den enes far er professionel soldat. Senere overværes en samtale mellem far og søn. Vi får et indblik i militær tankegang og soldater-"ære".

Alle mødre, kærester og hustruer, vi møder i serien, er dybt bedrøvede over, at deres søn, kæreste eller mand har valgt at gå i krig. Men ingen giver udtryk for, at de er gået ind i organiseret arbejde mod militær og militarisme.

Vi følger de unge mænds hårde træning og hører om en ung mands sorg over, at han dumper til "krigseksamen", så han følgelig ikke kan komme til Afghanistan. Vi følger udsendelsen til Afghanistan og "arbejdet" der. Det var det sidste hold kampsoldater. Det groveste "arbejde" var allerede overladt til afghanske "sikkerheds"-styrker, så de unge danske - til nogles græmmelse - kun kommer i kamp én gang. Ingen kommer til skade. Men en talibankriger oplyses at være dræbt. Sluttelig ser vi gribende gensynsscener med familierne i en dansk lufthavn.

Hvad vi ikke så, var invaliderede danske soldater fra tidligere udsendelser. Ej heller mødte vi efterlevende til faldne danske soldater. Kvindelige frontsoldater, som der også har været nogle af, så vi heller ikke. At kvinder vælger at gå i krig, er mig endnu mere uforståeligt, end at mænd gør det.

Feltpræster og KFUMs Soldaterhjem så vi heller ikke. Ingen af soldaterne gav udtryk for religiøse overvejelser - om nogen måske havde reflekteret over budet: "Du må ikke slå ihjel!"

LAD OS REJSE ET MONUMENT

Af Carsten Holm, Mallings

Mon det kun er mig, der ofte ligger søvnløs, fordi tanken om, at Danmark er i krig, plager min samvittighed?

Hvordan mon denne bedredende, imperialistiske, krigeriske fremfærd vil påvirke vore børns selvforståelse i fremtiden? Det er ikke let at se, at mens du læser dette, udsættes civile og soldater for fysisk og psykisk lemlæstelse.

Hvor er den folkelige opbakning til en så aldeles gennemgribende handling? Ja, hvem bemærker i vores trykke julehygge, at Danmark er i krig? Vi lader blot, som om alt er i skønneste orden! Hvordan kan vi holde jul i barmhjertighedens navn? Med medmenneskeligheden på tungen, der netop har sluppet julemaden, får vi kulturimperialismen i den gale hals.

Har vi ikke lært noget af vore tidligere eventyr i Afrika og på Grønland? Hvordan kan vi tro, at demokrati i vores form, der har taget os århundreder at nå frem til, kan indføres med magt i løbet af én generation? Hvis I politikere absolut vil ud og missionere og sprede det glade budskab om demokratiets fortræffeligheder, kan I så

ikke bruge de mange millioner krigskroner på en måde, der ikke kræver blod, sved og tårer i ordenes bogstaveligste forstand, men i stedet åbne vores lands kulturelle sluser og lade dem, der ønsker fredelig sameksistens, gøre brug af vore dyrekrøbte erfaringer? Og så ville det klæde jer, der har brug for helte, at I ikke kun hylder de omkomne soldater, men også de hjemvendte soldater, der ved egen hånd har afsluttet deres lidelser efter hjemsendelsen.

Eller er man kun en helt, hvis man kommer hjem i en kiste? Men for at vi ikke skal glemme og måske bevare muligheden for at mindes, eller mest af alt for at vedkende os dette stykke danmarkshistorie, så lad os rejse et monument. Et nationalt monument over et tiår, hvor Danmark var i krig. Til skræk og advarsel!

DANSKE VÅBENFABRIKKER STØTTES GENNEM NYT SMUTHUL

"Hvis ikke der kommer arbejdspladser i Danmark, bliver der ikke købt nye krigsfly", lød det fra forsvarsministeren. Politikerne lover fortsat milliardstøtte til våbenfabrikkerne, selv om EU prøver at stoppe muligheden for at skrive modkøb ind i våbenkontrakterne. Modkøbet betyder at vi betaler overpris for de indkøbte våben, og at pengene bruges som bistand til den hjemlige industri.

Dette er normalt ulovligt efter frihandelsaftalerne, men "strategisk vigtige" indkøb har været undtaget - det drejer sig mindre om behovet for at styrke forvaret, og mest om industristøtte. Denne mulighed har den danske stat groft udnyttet - og det ser desværre ud til alligevel at kunne fortsætte gennem et klodset smuthul.

EU forbyder Danmark at kræve modkøb - men forbyder ikke at sælgeren tilbyder det. Sååå... hvis våbenpusheren helt tilfældigt gætter på, at modkøb kunne være et fordelagtigt forslag, har Danmark retten til at sige Ja Tak. Uanset hvor fiktivt dette lyder, er det ikke meget mere fiktivt end den forrige metode - så der er hvad politikerne overvejer nu.

Tom

MIN FAR OG PEACEBOAT

Af Peter Henning

Min far deltog i det store slag i Somme under den 1. Verdenskrig. Han blev hårdt såret og det var med til at grundlægge min fars antikrigsholdning. Der var mange, der havde samme indstilling. Efter krigens slutning var han med til at starte en socialistisk ungdomsorganisation - til dels i protest mod socialdemokratiets valne holdning. FSJ som den kaldtes - havde mange medlemmer rundt om i Tyskland. FSJ søgte tidligt kontakt med kvækerne og andre kristne pacifister.

Min far kom fra Nürnberg som jo var en af nazismens højborgere - her skærpedes kampen mod nazismen ret tidligt og familien måtte flygte - via Estland til Danmark. Takket være kontakten til Kvækerne kom min far til Den Internationale Højskole i Helsingør, og her blev han kort efter ansat som lærer og undgik hermed mange af de ydmygelser, som andre flygtninge blev udsat for. I de år efter verdenskrigen i 1929 var der mange arbejdsløse som kom til højskolen - i øvrigt med hjælp fra fagforeningerne.

Mange af de arbejdsløse var sømænd. Hvis man da kom forbi fx Københavns Havn var den fyldt med oplagte skibe - der lå der til ingen nytte. Min far prøvede så - i samarbejde med sømandseleverne at lave en plan om at bruge et af skibene til en sejrende international højskole. Ideen blev aldrig til noget. Men nu viser det sig at japanerne for 20 år siden har gennemført ideen - endda med et stort luksus-krydstogtskib med navnet Peaceboat. Det tager på fredstogt 90 dage om året med ca. 200 deltagere. Man besøger brændpunkter hvor der er konflikter eller optakt til krig. Undervejs sætter man sig ind baggrunden for konflikten og forbereder aktioner og lignende. Man sætter sig ind i kulturen, måske økonomien eller den politiske baggrund.

Man lærer hvordan konflikter kan løses på fredelig vis. Man uddanner en slags fredsobservatører. Det koster omkring 10.000 dollars at deltage. Det er mest unge og ældre, der deltager, og det kan godt give generationsproblemer - men som lederen siger - disse konflikter kan man også bruge til at lære af.

Kunne vi ikke organisere et sådant skib i EU? Netop i disse år skal der vedtages en ny EU konstitution. Desværre må vi konstatere at den indeholder en masse ord om hvordan forskningen til militær og dets udrustning skal støttes. At der skal oprettes en stor EU hær. En hær som USA tidligere åbenlyst har protesteret imod. Mange i EU går stadig med drømmen om stormagten EU.

I samme konstitution står der ganske få ord om fx løsning af konflikter med fredelige midler, og slet ikke noget om at der skal bevilliges penge til dette fredsarbejde. Med andre ord - EU signalerer at man næppe vil arbejde intenst for at løse konflikter fredeligt uden brug af militær.

Kan Europa være det bekendt - et Europa med så mange humanistiske traditioner - med mennesker som Erasmus af Rotterdam, Emanuel Kant, Albert Einstein, Bertha von Suttner, Albert Schweitzer... Hvad skal vi - hvad kan vi gøre? Kontakt: Berghof-Foundation.org/en/news/204/peace-counts-on-tour-2013/ Peaceboat.org/english/

FRIHEDSPRIS FOR AT FÅ PIGER I SKOLE

Malala Yousafzai er en ung pakistansk skolepige, der blev kendt for at blogge om sit liv, og sine opfordringer til, at piger skulle uddanne sig. En indlysende ting, men hun blev skudt i hovedet af Taliban-folk, men overlevede. Malala har nu fået EU-Parlamentets Sakharov-pris for Tankefrihed. På trods af angrebet har hun fortsat sin kamp fredeligt:

"I used to think about what would happen if I were attacked, and I used to think that a Talib would come and just kill me, but then I said, 'If he comes, what would you do Malala?' then I would reply to myself, 'Malala, just take a shoe and hit him,' but then I said 'If you hit a Talib with your shoe, there would be no difference between you and the Talib. You must not treat others cruelly and harshly. You must fight others, but through peace, dialogue and education." Tom

MATHIAS GRIP SYNGER MOD KRIG

"... Jeg har vendt og drejet verden for at kunne forstå, hvorfor du trak i trøjen og fik stjerner på, i væbnet kamp for demokrati. Vidste du, at det fik lokket dig i tåbelig krig? Hvorfor tro på andres løgne, når nu alle kan se, at eneste vej er diplomati ..."

"Døgn drift" er en single fra Mathias Grips kommende cd "FolkPop", hvor alle salgsindtægter går til Ungdommens Røde Kors. Sangeren har skrevet teksten sammen med Jacob Eriksen.

MathiasGrip.dk/ny-musikvideo-til-singlen-dogndrift/

EFTERLYSNING: EN AMBITIØS SIKKERHEDSPOLITIK!

Af *Frants Villadsen, Hasse Schneidermann og Tom Vilmer Paamand*

“Giv freden en chance, giv diplomatiet en chance, hold op med at slå – og tal sammen!” Budskabet fra FN’s generalsekretær Ban Ki-moon er enkelt og klart, og samtidig et fremragende grundlag for en tidsvarende sikkerhedspolitik for Danmark. Generalsekretæren reagerer med eftertænsksomhed, selv om han ser de samme billeder af dræbte børn i Syrien, der også fylder danske avisers forsider.

Regeringsledere reagerer på den fælles bestyrtelse med planer om at bombe, men store dele af deres befolkninger bakker ikke op. Noget nyt er på færde. I skrivende stund tøver politikerne, og de straffende bomber er endnu ikke på vej mod Syrien. Også i Danmark tøver regeringen, selv om den for længst har meldt ud, at Danmark gerne deltager i en militær intervention.

USA's præsident Barack Obama har problemer med sin hjemlige opbakning. Den republikanske opposition efterlyser mere præcise strategiske og taktiske mål, en exit-strategi og et succeskriterium. Det samme sker i Danmark, hvor Venstres leder Lars Løkke Rasmussen stiller lignende krav. Dansk Folkeparti og Liberal Alliance er sammen med Enhedslisten direkte imod, at Danmark kaster sig ud i endnu et militært indgreb.

Måske ender det atter med bomber, for det er sædvanligvis den eneste løsning, der ligger klar i værktøjsskuffen. Netop derfor er det vigtigt, at den nuværende tøven bliver brugt konstruktivt. Den er et godt udgangspunkt for at nytænke Danmarks sikkerhedspolitik, for at skabe en bredere vifte af alternative løsningsmodeller at vælge fra, både nu og når der næste gang opstår akut behov for handling.

Denne kronik er en efterlysning af sådanne alternative løsninger. Vi er fra foreningen Fredsministerium.dk, som er et relativt nyetableret og voksende samarbejde mellem en lang række organisationer i fredsmiljøet, samlet om det fælles mål at få oprettet et fredsinstitut i statsligt regi med reel nytænkning.

For os at se har Danmark behov for på dette niveau at få gennemført en nøgtern evaluering af effektiviteten af de seneste ti års militære indgreb, kombineret med udviklingen af alternativer, baseret på at ny forskning peger på, at tidlig indgriben med ikkemilitære midler har størst chance for at skabe varig fred.

Historisk står Danmark lige nu med en unik mulighed, da kamptropperne er vendt hjem fra krigszonerne i fjerne lande. Forskerne er så småt begyndt på vurderingerne, og de ser ikke særligt positive ud. Dette bakkes i høj grad op af debatten i medierne, hvor der allerede er gang i de mere tænksomme overvejelser. Det interessante er ikke længere hvem der gjorde hvad, men hvordan Danmark kommer videre. Når vi peger på behovet for et fredsinstitut, skal dette ses i sammenhæng med et ønske om at danske politikere ikke fastlåser de økonomiske muligheder i et fortsat højt forsvarsbudget, og indkøb af nye kampfly. Heldigvis er der endnu ikke skrevet bindende kontrakter.

Der er derfor fortsat mulighed for at kvalificere debatten, så den ikke drejer sig om hvilke kampfly der er bedst - men i stedet om hvilke opgaver, der skal løses og hvordan. Når der nu er et flere milliarder kroner stort råderum afsat til sikkerhed, bør en solid del af midlerne bruges til *fredsførelse*. Hermed mener vi den humanitære og konfliktforebyggende, miljømæssige og sociale indsats.

Under statsminister Anders Fogh Rasmussen fremstod aktivistisk udenrigspolitik som en modsætning til tidligere tiders påstået fodslæbende politik. Men det aktivistiske var ikke nyt. Danmark

har siden 1950'erne konsekvent deltaget udfarende i verdens brændpunkter, men altid under FN's flag. Dansk sikkerhedspolitik skal efter vor opfattelse fortsætte i dette spor, men baseres på en helt anderledes videnskabelig tilgang til internationale konflikter. Vi sidder ikke med alle svarene, blot med en masse spørgsmål, som også resten af verden har stort behov for at finde svar på.

Samtidig med at manglen på en uvildig evaluering af de militære værktøjers tid fortsat er iøjnefaldende, har freds- og konfliktforskningen stort set været nedlagt. Den nuværende regering har heldigvis bevilget 15 millioner kroner til et "Forskningscenter for løsning af internationale konflikter". Også Dansk institut for internationale studier (DIIS) fik øget bevillingen.

Beløbene er dog fortsat alt for små til at fredsforskerne kan give solidt med- og modspil til de militære forskningsinstitutter. Her skal helt andre beløb på bordet, så de danske fredsforskere får endnu bedre muligheder for at samarbejde hele vejen rundt, fra Forsvarsakademiet over Udenrigsministeriets diplomater til ulands- og bistandsorganisationernes dygtige folk. De hjemvendte soldater har masser af nyttige erfaringer, og det samme har mange af vore indvandrere og flygtninge.

Købet af nye kampfly bliver markedsført som om det vil skabe masser af varige arbejdspladser, selv om sporene fra medproduktionen af F-16 kampflyene burde skræmme. Kun få af de involverede virksomheder overlevede længere end de statsstøttede ordrer. Aktuelt er EU ved at lukke helt ned for at sådanne krav om modkøb og medproduktion fremover vil være mulige, så omstilling er nødvendig.

Oprettelsen af et fredsinstitut kan over nogle år sætte fuld skrue på udviklingen af alternative diplomatiske, freds- og konfliktløsninger, hvor vi ser masser af nye arbejdspladser. Nedlagte kaserne kan genåbnes til lokale fredsuddannelser, og der er brug for produktion af smart udstyr til udstationeringen samt overvågning af konfliktområder.

Vi foreslår at *tage angrebet ud af Forsvaret* ved at etablere en *fredsaktivistisk udenrigspolitik*, så Danmarks internationale indsats i højere grad kan leve op til de

erklærede mål. Når det nuværende statsapparat mest har erfaring med militære løsninger på konflikter, er det kun sådanne forslag, som embedsværket stiller.

Danske politikere mangler adgang til en lang bredere værktøjskasse.

For at nå så radikalt et mål som en fredsaktivistisk udenrigspolitik, er der nødvendigt både at skaffe bred folkelig opbakning og politisk vilje for en fredsminister til at koordinere overgangen. Denne minister skal gennem bevillinger til forskning skabe nok viden på området og tillid til metoderne, så embedsmændenes konfliktoptrappende rutiner kan brydes.

En dansk fredsminister er ikke en ny ide. Kristen Helveg Petersen fungerede som nedrustningsminister under den radikalt ledede Baunsgaard-regering. En række andre lande kloden rundt som f.eks. Canada, New Zealand og Sverige har også haft dem. Gruppen bag Fredsministerium.dk ønsker, at Danmark fører en virkelig ambitiøs udenrigs- og sikkerhedspolitik med visioner. Vi ønsker et land, der bliver kendt for sit fredsministerium, der fokuserer på alternativer til krig og vold, når konflikter skal løses.

For Fredsministerium.dk er *fred* ikke blot et nyt dækningsnavn for varetagelse af et lands snævre nationale interesser. I et rigt land som Danmark er der råd til at føre en intelligent og ambitiøs udenrigs- og sikkerhedspolitik. Internationalt skal vi presse på for et øget sikkerhedspolitisk samarbejde, i Norden, EU og FN, men altid på fredens præmisser.

Danmark ny sikkerhedspolitik vil kunne ligge flot i forlængelse af de indledende ord fra FN's generalsekretær, og følge FN-pagtens krav, der også står som NATO's officielle formål, nemlig at *bilægge mellemfolkelige tvistigheder ved fredelige midler*.

En længere version af teksten med mange flere gode detaljer kan ses på Fredsministerium.dk/pdf/kronik_fredsministerium.pdf

Ovenstående blev skrevet som optakt til Fredsministeriets Dialogmøde på Christiansborg om fredsaktivistisk udenrigspolitik. Det store panel rummede folketingspolitikere og forskere, og mødet samlede 60 meget aktive deltagere. Alle indlæg er ved at blive sammenskrevet til en rapport.

Se TV Gaderummets optagelse af Dialogmødet:

[Youtube.com/watch?v=_b40WxjB2CW](https://www.youtube.com/watch?v=_b40WxjB2CW)

FREDSMINISTERIUM PÅ PEACEWALK

Af Bo Richardt

Den 21. september skulle fredsministerium.dk lanceres med et Dialogmøde. I den anledning skulle FredsVagten stå for en slags fordemo fra kl 13. Jeg holdt en indledende tale, derefter introducerede Frants Villadsen dialogmødet, så sang vi en sang og derefter var det Liv Bangsbos tur om Tænk med Hjertet. Hun forestod en Peacewalk til Nørrebrohallen hvor der var fredsfest nogle timer. Jeg var toastmaster og trubadur på Slotspladsen, vred og højtråbende som sædvanlig. Jeg sagde i min indledende tale blandt andet at soldaterne er terrorister i henhold til den juridiske definition på terror i Straffelovens § 114. Jeg så siden på Facebook at det var faldet nogen for brystet, at jeg var aggressiv og anklagede soldaterne.

Og jeg tænkte selv om Liv i sin tale havde et lille hip til mig, da hun talte om kærlighedens kraft og ikke være aggressiv, når man møder problemer. Hun var meget energisk og positiv. Senere introducerede hun Peter Mygind som ligeledes talte om det positive. Han talte om at gå væk fra en konflikt i stedet for at konfrontere den. Sandt nok, men hvordan går man væk fra en konflikt med sit land på en positiv måde. Emigrere(?), Gandhi flygtede jo ikke. Selv Jesus var aggressiv.

Og så blev emnet aktualiseret da der viste sig et lyseblåt banner med Davidsstjerne og teksten 'Israel for fred og godt naboskab', underskrevet Dansk Zionistforbund. Det skabte en konflikt og nogle forlod demonstrationen endnu inden den kom i gang. da Tænk med Hjertet også ville rumme zionister.

Jeg skulle ikke selv med. så jeg blev knapt nok klar over at de var der før Peacewalken begyndte at gå. Bagefter har jeg dog ført en debat på Tænk med Hjertets Facebookside om zionismens væsen, og om den på nogen måde kan dæmpes med kærlig omfavnen. Det tror jeg ikke, det er helt anderledes kyniske kræfter der er i spil. Sætter det hele min fredsånd på spil, hvis jeg ikke kan elske min fjende?

Min zionistiske opponent svarede: "Hejsa. Jeg tror altså du har et forkert billede af zionister. Vi er altså bare folk, der godt kan lide Israel", og pegede på at det var araberne, der var ramt på deres stolthed ved FN-delingen af Palæstina, og derfor ønskede Israel væk. Debatten endte med at jeg fremlagde de berømte fire kort af FN's oprindelige delingsplan, og dagens realiteter. Zionisme-tilhængerne opfordrede mig til at fortsætte i private mails... hmm, den tråd tager jeg op, idet jeg fortsat tror på fornuft og objektivitet.

Men det var en okay dag - og vi var jo betydeligt flere end vi ville ha været, hvis det kun havde været et fredsvagtarrangement.

Arne Hansen har lavet en flot reportage fra alle aktiviteterne den dag:
ArneHansen.net/dialog/fred/130921Peacewalk,Chr.borg64.htm

KONFLIKTLØSNING ELLER KRIGSAKTIVISME*Af Tue Magnussen fra RIKO*

Danmark har tidligere aktivt bidraget til at løse internationale problemer og konflikter i overensstemmelse med FN og folkeret. Rådet for International Konfliktløsning (RIKO) mener dette bør være klart retningsgivende for dansk og europæisk udenrigspolitik, fortalte Tue Magnussen på sommerens Fredshøjskole.

Han indledte med et citat af den engelske feltmarskal Montgomery: ”Den guderne vil straffe, lokker de til at invadere Afghanistan”. Den tolv år lange frugtesløse krig i Afghanistan er en skændsel for hele det internationale samfund. Titusinder af døde, endnu flere sårede, dæmoniserende propaganda fra begge sider, astronomiske pengebeløb, som kunne være brugt uendeligt meget bedre på genopbygning af det mishandlede land. Det første folkevalgte afghanske parlament vedtog allerede i 2006, at man burde arbejde for forhandlinger og en fredsaftale med Taleban.

Men i mange år derefter afviste danske regeringer, USA og NATO dette fuldstændigt, og forsøgte at knuse Taleban militært. Så sent som i 2010 talte ledende danske politikere om ”Talebans sidste krampetrækninger”. RIKO ønsker, i stedet for den nuværende militarisering af dansk udenrigspolitik, at vende tilbage til den danske tradition for først og fremmest at optræde som formidler og mægler i internationale konflikter. Der er ikke afsagt dom om lovligheden af den danske beslutning om at føre krig i Irak og Afghanistan. Det er hykleri at angribe andre lande for at indføre demokrati. I Afghanistan bør Danmark aktivt tilstræbe en fredelig afslutning på konflikten med inddragelse af alle parter i fredsprocessen. Det er uheldigt, hvis krigen ”afsluttes” uden reelle forhandlinger mellem regeringen og Taleban. Der er derfor god grund til at hilse nyheden om mulige officielle fredsforhandlinger mellem Taleban, USA og Karzai-regeringen velkommen.

Man bør etablere en dialog mellem krigens parter om en løsning alle eller i det mindste et flertal kan leve med, en slags fred. I Irak ødelagdes et diktatur, blot for at blive erstattet af et andet. I Afghanistan har man ikke lært af denne erfaring, man løber blot fra kamppladsen. Man siger at de mange års militære tilstedeværelse i det mindste skulle have fremmet den afghanske skolegang, men også dette er en sandhed med store modifikationer. I dag er der flere analfabeter, end da Sovjet trak sig ud. Hvad krigen ikke kunne skabe, vil man i dag bruge en meget stor del af udviklingshjælpen til. En meget lemfældig omgang med midlerne, for tidligere satte man nogle konkrete mål om hvem hjælpen skulle gå til.

Nu gør man det stik modsat, og lader ulandsbistanden betale regningen for en mislykket militaristisk udenrigspolitik. Dansk og nordisk hjælp bør være hjælp, der

ligger ud over dette. Danmark bør overholde de internationale konventioner og holde op med at dække over den afghanske præsidents Karzais korruption.

Sammenblandingen af udviklingspolitik og flygtningepolitik er betænkelig. På udviklingspolitikken har den nye regering ikke gjort meget. Villy Søvndals palæstinapolitik har snarere forsinket end fremmet fredsprocessen. Fredsforskning blev sparet væk i 2001. Den ny regering satte nogle få millioner af igen i 2011, men den har skuffet på det militære område. Danmark kunne gøre sig gældende som konfliktløser efter norsk forbillede, og omdefinere ”aktivistisk udenrigspolitik” til konfliktløsning. Danmark har vedtaget at støtte Afghanistan massivt, uden at landets love er blevet mindre kvindeundertrykkende.

En opdateret rapport med alle referaterne fra Fredshøjskolen kan hentes på:
Fredsministerium.dk/pdf/Fredshojskolen_Bornholm_juni_2013.pdf

FREDSPRIS FOR ARBEJDE MOD KEMISKE VÅBEN

Nobels fredspris gik i år til den meget aktuelle Organization for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW). Nobel-komiteen benyttede omhyggeligt lejligheden til at pege fingre ad Rusland og USA for ikke selv at opfylde den destruktion af kemiske våben, som de nu presser Syrien til. Deres lagre af kemiske våben skulle have været endeligt destrueret i år, men dette er konstant blevet udskudt.

OPWCs våbeninspektører overvåger afrustning af kemiske våben ud fra FN's konvention mod dem. Når Syrien kommer med, står kun seks slyngelstater udenfor, nemlig Angola, Egypten, Myanmar, Nordkorea, Sydsudan og Israel, der har underskrevet, men ikke ratificeret. OPWC er den kemiske fætter til IAEA, der overvåger afrustning af atomvåben, og fik Fredsprisen i 2005. *Tom*

DANSKE BANK STØTTER ATOMVÅBEN

Danske Bank har lånt penge til et selskab, der udvikler store dele af USAs atomvåben. Det skriver den hollandske fredsgruppe Pax Christi, som er en del af International Campaign to Abolish Nuclear Weapons. Banken er eneste danske selskab på listen over finansielle selskaber, der investerer i udvikling eller produktion af atomvåben. Danske Bank er en af de mindste på listen, der rummer milliardinvesteringer.

Bankens penge er gået til Honeywell International, der blandt andet er ved at forlænge levetiden for ubåds-missilet Trident II, en atomraket som også England har i sit arsenal. Dette har Danske Bank investeret 275 millioner i. Bankens chef for ansvarlige investeringer undskylder sig med, at Honeywell laver så mange andre ting, at atomvåbnene kun udgør en lille del. Danske Bank har tidligere investeret i Northrop Grumman, men har for kort siden trukket sig ud her angiveligt på grund af dette firmas udvikling af atombevæbnede krydsermissiler. *Tom*

INGEN MILITÆR INDBLANDING I MALI!*Af Århus mod Krig og Terror*

Danmark sender igen tropper og Hercules-fly til Mali, hvor Frankrig forsøger at sikre sig kontrollen over sin gamle koloni og den 19-20. december mødes EUs forsvarsministre til topmøde. Emnet er udviklingen af EU til en stærk militær supermagt, og indblandingen i Mali med franske tropper bakket op af FN er et skridt i den retning. Diskussionen på EU's topmøde vil gå i retning af:

- Mere topstyring, fælles oprustning og militær indblanding ude i verden.
- Større arbejdsdeling i EU så de enkelte lande sammen er en effektiv krigsmaskine.
- Flere penge til oprustning.
- NATOs krav til EU om indkøb af flere krigsfly, droner og andet militært isenkram.
- Støtte til våbenindustrien.

EU vil have del i verdens ressourcer gennem økonomisk dominans og nu også gennem militær magt efter amerikansk forbillede og i samarbejde med NATO. Danmark står i princippet udenfor EU's militære del på grund af vores forsvarsundtagelse, men reelt trækkes vi alligevel ind i militære operationer og målsætninger. Regering og Folketing er en villig medspiller, der helt aktuelt har vedtaget at sende danske tropper og fly til Mali, som et led i at sikre sig Afrikas ressourcer. Frankrig tager rollen som EUs spydspids og bl.a. Danmark følger med, nu under FN-flag, men med samme mål.

De kalder det fredssikring og bekæmpelse af terrorisme, men det drejer sig om dominans, og hvem der skal tjene på bl.a. Afrika. I dansk udgave hedder EUs strategi *Danmarks samtænkte stabiliseringsindsats i verdens brændpunkter* og består i en sammenkobling af bistand, fredsbevarelse, besættelse og militære angreb. Alt kædes sammen, begreberne forplumres og krig sælges som fredsindsats og humanitær hjælp.

Stabilisering af *skrøbelige stater* er et særligt indsatsområde. Altså skrøbelige stater med mange naturressourcer - råstoffer som olie, mineraler eller landbrugsjord. Verdens rigdomme tilhører de mennesker, der lever i området, og der må sættes en stopper for den danske krigspolitik med dens deltagelse i krige, besættelser eller krigsoperationer under dække af fredsmissioner, kamp mod terror eller lignende. Vi må sige klart nej til EU som militær supermagt.

Århus mod Krig og Terror siger:

Brug pengene på velfærd – ikke på krigsforberedelser!

Stop krigspolitikken – ingen tropper eller fly til Mali!

Nej til EU's militarisering! Nej til dansk krigsdeltagelse!

[Facebook.com/aarhusmodkrigogterror](https://www.facebook.com/aarhusmodkrigogterror)

NY MINISTER - FREDELIGT FOKUS PÅ ARKTIS?

I 2010 blev der afholdt et møde i Folketinget om en Arctic Nuclear Weapon Free Zone, med MFere fra den daværende opposition. Blandt deltagerne var den nu nysudnævnte udenrigsminister Holger K. Nielsen og nuværende indenrigsminister Margrethe Vestager. I referatet står:

"Holger K. Nielsen promised to make Arctic issues a priority on the agenda of the Danish Parliament". "Margrethe Vestager said that she remembered participating in marches against nuclear weapons, and ... hoped that it would now be possible to place issues relating to elimination of nuclear weapons on the agenda of the Danish Parliament". "In the discussions following the talks the history of proposals of a Nordic NWFZ was reviewed. It was concluded that a Nordic NWFZ, or perhaps a Nordic-Canadian NWFZ would be a good 1st step. All the speakers supported advocacy of an Arctic NWFZ".

Både den russiske Kola-halvø og USAs Thulebase ligger i Arktis, og deres atombevæbnede ubåde sejler på tværs under isen deroppe. Isen smelter, og endnu flere sejlruter bliver åbne - hvilket også åbner for en øget militarisering af hele det arktiske område. Men nu hvor to ministre står bag kravet om en Arctic Nuclear Weapon Free Zone, bør Danmark med sin særlige placering kunne trække det hele i en fredeligere retning - hvis de to politikere ellers fortsat tør stå fast på deres tidligere holdninger. Udover at få atomvåbnene ud af dette følsomme område, bør hele Arktis bevares til fremtiden.

Lad Grønland/Danmark få magten over Nordpolen - som viceværter af en FN Nationalpark. Blid turisme til denne omfattende naturperle burde nok kunne brødføde mere end de 50.000 grønlandere. Oven i kan tjenes på at bugsere løsslupne isbjerge sydpå til drikkevand, og tilsvarende grønne muligheder. [Tom ArneHansen.net/110317AfriNordenstpa-1.pdf](http://TomArneHansen.net/110317AfriNordenstpa-1.pdf)

Atombombeflyene, der deltog i udslettelsen af Hiroshima og Nagasaki var ligesom selve bomberne Fat Man og Little Boy navngivet med muntre navne. Det mest kendte er flyet Enola Gay, som var navnet på pilotens mor. Flyene var bemalede med tegneserieagtige figurer. Billedet viser fronten på flyet Necessary Evil, der fik navnet på grund af denne mission.

NELSON MANDELA STOD FOR GRÆNSELØS FORSONING*Af Tom Vilmer Paamand*

Den kendte aktivist og senere præsident Nelson Rolihlahla Mandela døde den 5. december. Han tilbragte 27 år i fængsel for sin overbevisning, og var i perioder en varm forkæmper for ikkevold under Sydafrikas hårde apartheid-styre. Hans største arv bør blive Forsoningsdomstolen, som han opfandt sammen med Desmond Tutu for at skabe sammenhængskraft i stedet for et yderligere opsplittende retsopgør.

Han mødte glad og smilende sine værste modstandere - selv de generaler, der havde stået i spidsen for grusomhederne under apartheid. Han var også meget bevidst om at være et menneske og dermed fuld af fejl, hvilket hjalp til hans forståelse af andre. Mandela efterlader sig mange fine tekster med flot tænkte overvejelser om kampens metoder, ikke mindst hans [forsvarstale](#) fra 1964, hvor han stod anklaget med en mulig dødsstraf foran sig. Han arbejdede gennem befrielsesbevægelsen African National Congress, som Mohandas Gandhi oprindeligt havde grundlagt.

De mange årtiers ikkevoldelige arbejde havde ikke ført til forbedringer af forholdene, og i lyset af Sharpeville-massakren hvor 69 fredelige demonstranter blev dræbt, oprettede Mandela i 1961 ANCs væbnede arm, som han dog længe søgte at fastholde som ubevæbnede sabotører. Han blev selv fængslet for at stå bag fire sabotageaktioner.

Omtrent samtidig var Amnesty International blevet grundlagt og Mandela var i 1962 kommet med blandt foreningens første Samvittighedsfanger, men ANCs omsving bort fra ikkevold fik ham hurtigt slettet fra listen igen. Amnesty Internationals overvejelser fra 1964 er interessante for pacifister:

"1964 bragte det grundlæggende spørgsmål frem, om mænd som Nelson Mandela skulle støttes, når de gennem begivenhedernes pres havde set sig nødsaget til at anbefale en grad af magtanvendelse i modstanden mod Sydafrikas nationalistiske regering. Denne sag var særligt gribende, fordi Mandela tidligere havde været stærkt engageret i principperne om ikke-vold.

Men selv med den største sympati besluttede AI sig alligevel til ikke at tildele titlen Samvittighedsfange, på grund af brugen af vold. Selvom det er sket under 'konventionel krigsførelse', må en vis grad af tilbageholdenhed udøves. Dette udelukker dog ikke andre, der har følt sig tvunget til symbolske fysiske handlinger, som for eksempel at rive flag ned eller ødelægge plakater, eller udelukker dem der har forsøgt at beskytte sig selv mod skydevåben."

Mandela kom således til at præge AI også som negativt eksempel. Efter sin løsladelse udnævnte AI ham dog til deres "Ambassador of Conscience".

Hans store venlighed gjorde, at han holdt fast i kontakten selv til en perlerække af diktatorer og andre galninge, der havde støttet ANC under kampen. Og med sin bitch af en kone Winnie, der blev herostratisk berømt for i en tale at hylde levende

afbrænding af mistænkte forrædere. Til sidst i sit liv fik Mandela desværre som præsident (ligesom Václav Havel) griset fingrene godt til med nogle voldsomt grimme våbenhandler. Der var ihærdige danske forsøg på at påtvinge Sydafrika Standard Flex skibe med en argumentation om æresgæld for støtten til ANC under apartheid. I stedet gik Sydafrikas milliardindtægt af ubåde, skibe og krigsfly til engelsk, tysk og ikke mindst svensk industri - alle med en hulens masse bestikkelse. Et par af Mandelas personlige humanitære fonde skulle også være blevet forgyldt ved den lejlighed - der gik pengene dog til noget godt. Intet tyder på at han selv stod bag, mod bastant pengemagt er end ikke en Mandela nok.

Mandela efterlader sig trods dette et umådeligt smukt eftermæle. Et stort og smukt menneske - en tidligere terrorist, der nåede at gøre hele verden bedre gennem sit store eksempel.

Amnesty.org/en/library/asset/POL10/001/1965/en/08f6bfc5-fe17-4d24-8b6b-c181135bd8b4/pol100011965eng.pdf

FLAG PÅ HALV ANNONCEN*Af Poul Pedersen*

Atter i 2013 arrangerede AMK indsamling til støtte af annoncer og modtog i alt 14.494,50 kr. fra syv foreninger og ca. 100 personer.

Den her viste annonce blev bragt i BT og Information for 15.437,50 kr.

Så AMKs eget bidrag til annoncen blev ca. 1.000 kr + portoudgifter ca. 1.250 kr, som vi til gengæld fik en del omtale ud af.

Som sædvanlig kom der en del kritisk presseomtale. Nogle kan dertil sige, at dårlig omtale kan være bedre end ingen omtale.

På den anden side, kan man jo også sige, at vi ikke har brug for at skabe skel mellem mennesker, men må tilstræbe at få størst mulig tilslutning til arbejdet for fred.

Og vi ser da også både presse og politikere, der erkender at krig ikke løser konflikter.

AldrigMereKrig.dk/det_sker/index.htm#halvflag

Aldrig Mere Krig

FLAG PÅ HALV

den 5. september

Det folketingsflertal, der står bag vort lands ulykkelige deltagelse i flere krige, har vedtaget at den 5. september skal være flagdag til ære for danske soldater.

Som modstandere af militære løsninger er vi dybt bekymrede over, at vort land deltager i angrebskrige og besættelser, og vi sørger over alle, civile såvel som soldater, som lider og dør i dem.

Derfor opfordrer vi alle til at markere deres sorg ved at flage på halv stang.

Bidragydere til annoncen: Aase Bak-Nielsen, Roskilde; Anders Øster, Fano; Arne Hansen, Frederikshavn; Asser Niderland, Dalby; Eib Holmønder, Knebel; Birgit Jørgensen, Helsingør; Bjarne Degnbol, Kkedal; Bø Vesterlund, Kolding; Carl Bergstrøm-Nielsen, Humlebæk; Carsten Reimer Andersen, Tilst; Chr Bundgård, Knebel; Christopher Sanders, København; Daphne Simonsen, Grenå; Ditlev V. Petersen, Mørke; Dorthe Andersen, Roskilde; Ebbe Nielsen, Vamdrup; Ellen Folke Hansen, Tarm; Else Mine Brøndum, Glesborg; Erik Knudsen, Grenå; Erling Jensen, Nexø; Eva Dragheim, Knebel; Finn Held, Frederiksberg; Finn Simmelhack, Nykøbing F.; Frands E.W. Frydendal, Randers; Frants Ole Villadsen, Espergærde; Frede Hansen, Dronninglund; Frode Rudolf Månneke, Aarhus; Frode Sørensen, Vanløse; Geert Grammegaard, Jystrup; Georg H. Hansen, Grenå; Hanna Kassandra Skipper, Valby; Hans Jørgen Madsen, Søby; Hans Olfert Kuhl, Odense; Heine Bloch Nielsen, Juelsminde; Helle Blidall, Valby; Helle Degnbol, København; Henning Sørensen, Grenå; Hermod Folke Hansen, Tarm; Hjørdis Nielsen, København; Ib Kramer Gaarde, Lyngby; Ib Nissen, Grenå; Ingrid S. Trampe, Grenå; Jørgen Burchardt, Ringø; Jack Steen, Trustrup; Jens Gaarde, Odense; Jens Johansson, Helsingør; Jens Otto Madsen, Thisted; Jens Peter Laugesen, Sønderborg; Jens Thoft, Århus; Jesper Vede Knudsen, Randers; John Hansen, Ebeltoft; Jonas Andersson, Odense; Knud Larsen, Grenå; Kristian Kristiansen, Odense; Kristian Svendsen, Farum; Lars Rahbek Kolding, Lene Junker, Odense; Lis Nedeland, Munketo; Lone Borty, Grenå; Mette Lyngdorf, Aarhus; Minna Jensen, Valby; Mogens Lundtoft Clausen, Glesborg; Mogens Overballe, Allingåbro; Nenne Kragelund, København; Niels Baakgaard, Roslev; Niels Ejler Andersen, Skjern; Ole Bjørn Johansen, Aalborg; Ove Gibskov, Århus; Ove Nedeland, Munketo; Palle Bendsen, Hundested; Peter Henning, Helsingør; Peter Laursen, Grenå; Poul Klingberg, Vodskov; Poul Krosgaard, Aarhus; Poul Pedersen, Silkeborg; Rudi Kjems, Spøttrup; Sander Nielsen, Grenå; Sigurd Leif Lys, Grenå; Søren Nymann, Grenå; Sven Skovmand, Ørum; Theger Pauli, Randers; Tom Mortensen, Grenå; Ulf B. Harbo, Glesborg; Ulla Bruu, Århus; Ulrik Kehl, København; Unni Elise Paus, København; Winnie Eklund, København; Zissel A. Kjerum-Mohr, Randers.

DANMARK FOR FRED, ENHEDSLUSTEN NORDDJURS, FREDSVAGTENS VENNER, KVINDER I SORT, KVINDEFREDSLIGEN, NEJ TIL KRIG, VERDEN PÅ GADEN.

AldrigMereKrig.dk

PAXMUSIK: MINE SANGE OM FRED*Af Poul Pedersen*

Gennem presse, radio og tv bliver vi daglig konfronteret med menneskers sult og nød. Med det held at være født i Danmark, nu pensionist og farfar til fire, tænker man jo ofte på nuværende og kommende generationers liv på denne jord.

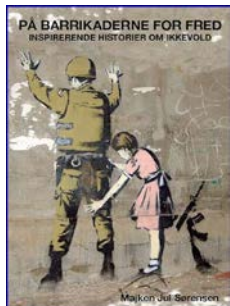
Når jeg forsøger at sætte ord på disse tanker, så bliver det ofte pr. vers. Jeg har nu lavet sytten melodier med tilhørende sangtekster under temaet fred og harmoni i verden. I 2008 fik jeg hos Wedgwood Studio renskrevet noderne og indspillet melodierne. Jeg har ikke illusioner om at tjene penge på det og vil derfor ikke lave markedsføring, men håber det kan være et bidrag til debatten.

*Alle folk som bor på denne Jord,
må respekt for livet vise, virke for at overalt der gror,
så enhver får nok at spise.
Uanset hvorend man bor, – overalt på denne Jord,
hån ej folk for æt og tro, – deraf intet godt kan gro.
For med had og vold og mord, – intet godt udrettes.
Hævnes hvert et drab på Jord, – snart alt liv udslettes.*

For at gøre mine debat indlæg tilgængeligt for flere mennesker, har jeg efterfølgende lavet en engelsksproget version, af sangene (som indfødt dansker). For sang nr. 2, nr. 3 og nr. 17 har jeg i 2009 forsøgt at synge ordene sammen med melodien. Jeg har egentlig ikke været særlig godt tilfreds med min præstation. (lidt selvkritik må man jo have), men har nu alligevel lagt dem på.

Nu kan disse sange høres samtidig med at teksten bliver vist på hjemmesiden med den passende titel PAXmusik. Det er jo ikke kunst, men et desperat råb om hjælp til at få en fredelig og holdbar verden for kommende generationer. Se alle sangene med tekst og noder, samt mulighed for at lytte til melodierne:

PAXmusik.dk

EN PACIFISTISK JULEGAVE

Bogen "På barrikaderne for fred - inspirerende historier om ikkevold" om regimeændringer og konfliktløsning. Vores egen fredsforsker Majken Jul Sørensen giver svar på det evige spørgsmål til fredsaktivister, om hvilke andre muligheder end bomber, der findes - detaljeret historie om fredelige løsninger fra virkeligheden, der virker. Medlemspris kun 180 kroner inklusive porto. Henvendelse til Landskontoret eller via AldrigMereKrig.dk/komntar/barrikade.htm

Kontakt:

Hermod Folke Hansen,
Nørremarksvej 4, 6880 Tarm
Telefon: +45 97373163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websted:
www.AldrigMereKrig.dk

Bank: Arbejdernes Landsbank,
Reg.nr: 5396 Konto. nr: 0309139
Giro på posthus: nr. 80237278.

Regnskabsfører (kasserer):
Poul Pedersen Fyrresvinget 35,
8600 Silkeborg, tlf. 8683 6690
Poul@AldrigMereKrig.dk

Hovedbestyrelse:

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn Tlf.: 9842 5542
Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk www.ArneHansen.net

Frands Wisbech Frydendal, Rådmands Boulevard 8 1th,
8900 Randers. Mail: frands@aldrigmerekrig.dk Tlf.: 5176 8486.

Geert Grønnegaard, Leragervej 8, 4174 Jystrup Tlf.: 5752 8250

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Tlf.: 9737 3163

Mobil: 2062 31263. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk

Majken Jul Sørensen, Sparsnäs 1010, 66891 Ed, Sverige.

Mail: majken@aldrigmerekrig.dk

Ny bog: aldrigmerekrig.dk

Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg

Tlf.: 8683 6690

Mobil: 4045 0847. Mail: poul@aldrigmerekrig.dk

www.PAXmusik.dk

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård

Tlf.: 3694 8328

Mobil: 5051 0328. Mail: tom@aldrigmerekrig.dk

www.FRED.dk

Suppleanter:

Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde Tlf.: 2333 4460

Mail: hasse@AldrigMereKrig.dk

Peder Frode Hansen Skårupvej 7, 7700 Thisted

Tlf.: 9797 4215

AMKs Bestyrelse

Geert	Arne	Hermod	Hasse	Frands	Frode
		Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og udenlandske tekster oversat. Redaktionen gør opmærksom på at henvisninger og artikler i bladet kan have indhold, der ikke nødvendigvis udtrykker redaktionens eller AMKs holdninger. Redaktion: nyhedsbrev@aldrigmerekrig.dk (Poul og Tom).			
Tom	Poul				

Afs: Aldrig Mere Krig **B post**
Landskontoret
Nørremarksvej 4
6880 Tarm

Til:

Bliv medlem af AMK Støt freden – "knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere				
Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvars- former, der bygger på ikke-vold. Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.	☐ Oplysning om Aldrig mere krig	☐ Enkeltperson	kr. 225	
	Inkluderet i medlemskabet er bogen "Krudt uden Kugler" og AMKs emblem	☐ Par		Kr. 300
		☐ Uddannelsessøgende		Kr. 150
		☐ Pensionist		Kr. 150
		☐ Civil Værnepligtig		Kr. 150
Navn ----- Adresse ----- Tlf. ----- E-mail -----				
At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer. - derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager - det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke. Fred er en menneskeret. Krig er en forbrydelse mod menneskeheden Konflikter bør altid løses med fredelige midler Læs principprogram og vedtægter: www.AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm				